

Abstrakt

Bakalářská práce se zabývá vojenskou efektivitou tureckých ozbrojených sil (TAF). Jedná se o srovnávací studii dvou období; před a po puči, který se uskutečnil 15. června 2016. Práce těží z dosavadních poznatků Stephena Biddlea a Caitlin Talmadge. Kombinací jejich poznatků byly vytvořeny čtyři proměnné, které korelují se zlepšením či zhoršením vojenské efektivity. Jelikož Talmadge popisuje praktiky, které vedou ke zhoršení vojenské efektivity a autoritářských režimech, rozhodl jsem se ze začátku vysvětlit, proč považuji Turecko za polo-autoritářské; tzv. hybrid regime. Následuje stručný přehled role a postavení tureckých ozbrojených sil v historii Turecka. Následně je v práci popis puče s důrazem na časovou osu a participaci segmentů armády. Tři ze čtyř hledaných proměnných poukázaly na praktiky, které prokazatelně snížily vojenskou efektivitu TAF. Tato opatření kupodivu nezačala po puči, ale byla zjištěna i před rokem 2016 ve spojitosti s kauzami Ergenekon a Balyoz. V práci bylo zjištěno krátkodobé zhoršení vojenské efektivity. Momentálně nelze posoudit, zda toto zhoršení bude i dlouhodobé, v tomto ohledu je zapotřebí dalšího zkoumání. Ačkoliv bylo zjištěno zhoršení vojenské efektivity, zmíněná opatření nezasáhla turecké ozbrojené síly natolik, jak se ze začátku předpokládalo. Lze to vysvětlit zřetelnou převahou turecké armády vůči ostatním aktérům v regionu, ať se jedná o státní, či nestátní aktéry.